

Socialministeriet.

København, den 19. februar 1960.

Besvarelse af spørgsmål 8 og 17.

I anledning af udvalgets skrivelser af 21. og 26. januar 1960 vedrørende visse spørgsmål i forbindelse med forslag til lov om den offentlige sygeforsikring skal socialministeriet efter brevveksling med direktoratet for sygekassevæsenet udtale følgende:

Udvalgets spørgsmål 8:

Bør det pålægges folkeregistre eller eventuelt andre institutioner ved den tid, da et barn fylder 16 år, at underrette de pågældende (barnet, forældrene) om den i § 6, stk. 1, jfr. stk. 3, omhandlede pligt?

Svar:

I lovforslagets § 7, stk. 2, foreslås hjemmel til at fastsætte regler, som skønnes bl. a. at ville fremme indmeldelsen i kasserne, og der vil således være fornøden hjemmel til, at en pligt som den nævnte kan pålægges folkeregistre og sygekasser.

Om andre institutioner end disse vil der formentlig rent praktisk ikke blive tale, da det ifølge § 7, stk. 2, sidste pkt., påhviler folkeregistre og sygekasser at foretage registrering som bidragsydende medlemmer af dem, der ikke selv har indmeldt sig inden den fastsatte frist, og de skal derfor i hvert fald på dette tidspunkt være bekendt med, hvem medlemspligten påhviler.

På indeværende tidspunkt har socialministeriet ifølge sagens natur ikke mulighed for at afgøre, om der vil blive behov for en underretningspligt som angivet, og for at tage stilling til, om den i givet fald lettest kan udøves af sygekasserne — f. eks. i forbindelse med ophør af medlemsrettighederne for nydende medlemmers børn, jfr. § 5,

stk. 1, sidste pkt. — eller af folkeregistrene. Man ville derfor finde det naturligt, at der først tages stilling til spørgsmålet senere, når forskellige andre administrative forhold er afklaret. Socialministeriet har dog for sit vedkommende intet at indvende mod, at man til sin tid tilstræber at give den videst mulige orientering om pligtens indtræden.

Udvalgets spørgsmål 17:

- a. Vil ministeren overveje gennem en ændret formulering af § 19, stk. 4, at tydeliggøre, at bestemmelsen alene kan finde anvendelse i tilfælde af misbrug?
- b. Kan det oplyses, i hvor mange tilfælde fortsættelseskasserne har gjort brug af den tilsvarende bestemmelse i vedtægterne og derved indskrænket det frie lægevalg?

Svar:

ad a. Formuleringen af § 19, stk. 4, svarer til formuleringen af § 9, stk. 1, 2. pkt., i mønstervedtægten for fortsættelsessygekasserne, jfr. besvarelsen af spørgsmål b.

Hvis hensigten med bestemmelsen ønskes yderligere tydeliggjort, ville det formentlig kunne ske ved f. eks. følgende formulering:

„I tilfælde, hvor så omfattende ydelse af lægehjælp har fundet sted til et nydende medlem i gruppe B, at der må anses at foreligge et misbrug af retten til refusion i henhold til § 11, stk. 4, kan sygekassens bestyrelse efter nærmere i vedtægten fastsatte regler (eventuelt: for en periode af højst . . år) bestemme, at vedkommende medlem ved hvert regnskabsårs begyndelse skal vælge, hvilken læge han i dette år vil